

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/1113 van 17 mei 2016
in de zaak RvVb/1415/0789/A/

mevrouw **Lesley HELLEBUYCK**, wonende te 2950 Kapellen, Korte Dennenburgdreef 11 en waar woonplaats wordt gekozen.

verzoekende partij

tegen:

de **deputatie** van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

Het beroep is ingesteld met een aangetekende brief van 29 augustus 2015 en strekt tot de vernietiging van de beslissing van 25 juni 2015 van de deputatie van de provincieraad van de provincie Antwerpen waarbij aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd voor het rooien van een spar.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te 2950 Kapellen, Korte Dennenburgdreef 11 en met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie H, nummer 2Y3.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met een beschikking van 12 januari 2016 heeft de voorzitter van de Raad vastgesteld dat de grieven vervat het ingediende verzoekschrift niet kunnen worden beschouwd als een middel zoals bedoeld in de zin van artikel 15, 4° Procedurebesluit en dat het beroep op het eerste gezicht klaarblijkelijk onontvankelijk is. Een middel is een voldoende en duidelijke omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur en van de wijze waarop deze rechtsregels naar het oordeel van de verzoekende partij worden geschonden door de verwerende partij in de bestreden beslissing.

De verzoekende partij heeft een verantwoordingsnota ingediend.

III. AMBTSHALVE ONDERZOEK IN HET KADER VAN DE VEREENVOUDIGDE PROCEDURE

1.

De verzoekende partij stelt in haar verantwoordingsnota dat overeenkomstig de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening het vellen van hoogstammige bomen, zijnde bomen met een omtrek van minstens 1 meter en een hoogte van minstens 1 meter, in principe vergunningsplichtig zijn. Deze

verplichting kent echter een aantal uitzonderingen. Het vellen van een hoogstammige boom is vrijgesteld van een vergunning als aan een aantal voorwaarden is voldaan:

- De boom behoort niet tot een bos;
- De boom staat in woongebied, agrarisch gebied of industriegebied;
- De boom staat niet in woonparkgebied;
- De boom staat op maximaal 15 meter van de woning.

De verzoekende partij stelt dat de boom aan alle bovenstaande voorwaarden voldoet.

De vrijstelling kan echter enkel worden verleend wanneer de gemeente deze vrijgestelde handeling niet meldings- of vergunningsplichtig heeft gemaakt.

Het kapreglement van gemeente Kapellen bepaalt het volgende:

“ ...

Als je één of meerdere bomen op je perceel wenst te rooien of grondig wenst te snoeien, moet je een stedenbouwkundige vergunning inzake beplanting, beter bekend als de ‘kapvergunning’ van het gemeentebestuur, bekomen. Onder grondig snoeien van bomen wordt verstaan: toppen, kandelaren, inkorten van alle of vele gesteltakken van de boom. Deze regels gelden voor ALLE bomen met een stamomtrek van 25cm (niet diameter!) op 1,5m hoogte. Er wordt geen onderscheid gemaakt in de boomsoorten: zowel voor een eik, beuk, berk als voor een den, spar of andere coniferen dient een vergunning bekomen te worden. Bovendien maakt het niet uit of de boom ziek, beschadigd of helemaal dood is. Ook voor een dode of afstervende boom dien je een aanvraag te doen.

...”

De verzoekende partij heeft op grond van dit kapreglement een stedenbouwkundige vergunning voor het rooien van de spar gevraagd. Gezien de boom op minder dan 5 meter van de woning staat ging zij ervan uit dat het rooien van de spar zou worden toegelaten.

De verzoekende partij stelt dat het gegeven dat er in afwijking van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bij de gemeente Kapellen een kapvergunning moet worden gevraagd, dit niet mag betekenen dat de stedenbouwkundige vergunning voor het rooien van de boom wordt geweigerd.

2.

Vervolgens vermeldt de verzoekende partij artikel 35 van het Veldwetboek.

Dit artikel bepaalt:

“ Art. 35. Hoogstammige bomen mogen slechts op een door vast en erkend gebruik bepaalde afstand geplant worden; bij ontstentenis van zodanig gebruik mogen hoogstammige bomen slechts op twee meter, andere bomen en levende hagen slechts op een halve meter van de scheidingslijn tussen twee erven worden geplant.”

De verzoekende partij wijst op de verkoopakte van 1 oktober 2014 en op de verkoopakte van 1959 die op hun beurt verwijzen naar de verkoopakte van 7 september 1951. Uit deze akte moet blijken dat de spar, waarover betwisting bestaat, pas na het verlijden van de eerste akte werd geplant op minder dan 2 meter van de scheidingslijn en deze aldus in strijd is met artikel 35 van het Veldwetboek. Op grond daarvan stelt de verzoekende partij dat het rooien van de spar ontvankelijk en gegrond is.

3.

Artikel 4.8.2, tweede lid VCRO bepaalt dat de Raad de bestreden vergunnings-, validerings-, of registratiebeslissing vernietigt wanneer die beslissing onregelmatig is en dat een beslissing onregelmatig is wanneer zij in strijd is met regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur.

Artikel 15, 4° Procedurebesluit bepaalt dat het verzoekschrift de ingeroepen middelen bevat. Een middel is een voldoende en duidelijke omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur en de wijze waarop deze rechtsregels naar het oordeel van de verzoeker worden geschonden door de verwerende partij in de bestreden beslissing.

Uit deze bepalingen volgt dat de Raad enkel bevoegd is om een vergunningsbeslissing te vernietigen, die strijdig is met regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur en dat het de verzoeker toekomt om in zijn verzoekschrift middelen te ontwikkelen die deze onregelmatigheid van de bestreden vergunningsbeslissing aantonen.

Het inhoudelijk bekritisieren van een vergunningsbeslissing zonder een onregelmatigheid aan te voeren in de zin van artikel 4.8.2, tweede lid VCRO, kan niet worden beschouwd als een ontvankelijk middel. Om ontvankelijk te zijn moet in een middel niet enkel een onregelmatigheid worden aangeduid maar moet tevens uiteengezet worden op welke wijze de vergunningsbeslissing de regelgeving, voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur schendt.

De hoger aangehaalde grieven kunnen niet beschouwd worden als een omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur.

Het louter aangeven dat het kapreglement van de gemeente Kapellen een uitzondering, voorzien in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, wel vergunningsplichtig maakt en het citeren van artikel 35 van het Veldwetboek zonder aan te geven waar de verwerende partij onredelijk geweest is in haar motivering is onvoldoende.

De aangehaalde grieven bevatten geen geschonden geachte regelgeving of de wijze waarop deze naar het oordeel van de verzoekende partij zou geschonden zijn.

De verzoekende partij stuurt met haar grieven aan op een uitspraak van de Raad over de opportuniteit van het afleveren van de door haar gevraagde stedenbouwkundige vergunning, waartoe de Raad evenwel niet bevoegd is.

Gelet op artikel 59, §4 Procedurebesluit, kan de zaak zonder verdere rechtspleging in beraad worden genomen.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. dat de zaak zonder verdere rechtspleging in beraad wordt genomen.
2. dat het beroep klaarblijkelijk onontvankelijk is.
3. de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij wordt gelegd.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 17 mei 2016, door:

Filip VAN ACKER,   voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen,
met bijstand van

Xavier VERCAEMER, hoofdgriffier.

De hoofdgriffier,

De voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen,

Xavier VERCAEMER

Filip VAN ACKER